

Університети України

Фотокарта «Університети України»

- 1 – м. Київ. Київський національний університет ім. Т. Шевченка;
- 2 – м. Вінниця. Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського;
- 3 – м. Луцьк. Східноєвропейський національний університет ім. Л. Українки;
- 4 – м. Дніпро. Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»;
- 5 – м. Донецьк. Донецький національний університет;
- 6 – м. Житомир. Поліський національний університет;
- 7 – м. Ужгород. Ужгородський національний університет;
- 8 – м. Мелітополь. Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Б. Хмельницького;
- 9 – м. Івано-Франківськ. Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника;
- 10 – м. Кропивницький. Центральноукраїнський національний технічний університет;
- 11 – м. Луганськ. Східноукраїнський (Луганський) національний університет ім. В. Даля;
- 12 – м. Львів. Львівський національний університет ім. І. Франка;
- 13 – м. Миколаїв. Миколаївський національний університет ім. В.О. Сухомлинського;
- 14 – м. Одеса. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова;
- 15 – м. Полтава. Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка;
- 16 – м. Острог. Національний університет «Острозька академія»;
- 17 – м. Суми. Сумський державний університет;
- 18 – м. Тернопіль. Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського;
- 19 – м. Харків. Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна;
- 20 – м. Херсон. Херсонська державна морська академія;
- 21 – м. Кам'янець-Подільський. Кам'янець-Подільський національний університет ім. І. Огієнка;
- 22 – м. Черкаси. Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького;
- 23 – м. Чернівці. Буковинський державний медичний університет;
- 24 – м. Чернігів. Національний університет «Чернігівський колегіум» ім. Т.Г. Шевченка;
- 25 – м. Сімферополь. Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського

Андрій Івченко
канд. геогр. наук,
стар. наук. співроб.
Інституту географії
НАН України,
м. Київ

Університет (лат. *universitas* – сукупність осіб, які навчають і навчаються) – заклад вищої освіти, започаткований в середньовічній Європі. Університет об'єднує низку факультетів з підготовки фахівців (точних, природничих і гуманітарних наук) високої кваліфікації. Перші університети з'явилися в Італії (Болонья, 1088; Парма, 1117; Модена, 1175), Англії (Оксфорд, 1167; Кембридж, 1209), Франції (Париж, Сорбонна, 1215) та Іспанії (Саламанка, 1218).

Найдавнішими університетами українських земель вважаються *Острозька слов'яно-греко-латинська академія* (1576), відновлена на сучасній Рівненщині, *Києво-Могилянська академія* (1659) на базі Києво-Братської колегії на київському Подолі і *Львівська єзуїтська академія* (1661) на основі Львівської колегії єзуїтів у серці галицької столиці.

Закон України «Про вищу освіту» (2014) визначає університет як багатогалузевий (класичний, технічний) або галузевий (профільний, технологічний, педагогічний, фізичного виховання і спорту, гуманітарний, богословський/теологічний, медичний, економічний, юридичний, фармацевтичний, аграрний, мистецький, культурологічний тощо) заклад вищої освіти, що провадить інноваційну освітню діяльність за різними ступенями вищої освіти, фундаментальні і прикладні наукові дослідження, культурно-просвітницьку діяльність, сприяючи поширенню наукових знань, та є провідним науковим і методичним центром з розвинутою інфраструктурою навчальних, наукових і науково-виробничих підрозділів.

За десятиліття незалежності України кількість вищих навчальних закладів університетського рівня (III–IV рівня акредитації) збільшилася (від бл. 150) в 2,3 рази (понад 350), при цьому середня чисельність студентів також збільшилася (881,3 тис. осіб, 1990/1991 рр.) приблизно в 2,2 рази (до 1954,8 тис. осіб, 2013/2014 рр.).

На фотокарті «Університети України» подані зображення відібраних найбільш знакових вищих навчальних закладів окремих регіонів країни найвищого рівня акредитації, що доповнюються коротким нарисом історії розвитку і трансформації університету та його сучасного стану.

1. Місто Київ. Київський національний університет ім. Тараса Шевченка – державний самоврядний (автономний) дослідницький вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований російським імператором *Миколою I* як Київський Імператорський Університет Святого Володимира (1834), інститут народної освіти ім. М.П. Драгоманова (1920–1933), Київський держаний університет (1933) ім. Т.Г. Шевченка (1939) орденів Леніна (1959) і Жовтневої Революції (1984); статус національного (1999). У структурі університету 13 факультетів (географічний; економічний; історичний; інформаційних технологій; комп'ютерних наук та кібернетики; механіко-математичний; соціології; психології; радіофізики, електроніки та комп'ютерних систем; фізичний; філософський; хімічний; юридичний), 8 навчальних інститутів (військовий, високих технологій, геології, журналістики, міжнародних відносин, післядипломної освіти, філології, управління державної охорони), освіту здобувають понад 26 тис. студентів.

2. Вінницька область, місто Вінниця. Вінницький державний педагогічний університет ім. Михайла Коцюбинського – заснований як учительський інститут (1912) із трирічним терміном навчання без поділу на факультети, а його випускники викладали будь-який предмет; перетворено на дворічний державний учительський інститут (1935), присвоєно ім'я *Миколи Островського* (1937). Вінницький педагогічний інститут реорганізовано (1998) на педагогічний університет ім. М. Коцюбинського, акредитований за статусом закладу вищої освіти IV рівня. Нині є багатопрофільним закладом, у структурі університету 7 факультетів (природничо-географічний; дошкільної, початкової освіти та мистецтв; філології і журналістики; фізичного виховання і спорту; історії, етнології і права; математики, фізики і технологій; іноземних мов) та Навчально-науковий інститут педагогіки, психології, підготовки фахівців вищої кваліфікації.

3. Волинська область, місто Луцьк. Східноєвропейський національний університет ім. Лесі Українки – перший університет на Волині (1993). Заснований (1940) як Луцький державний учительський інститут, перетворений (1951) на Луцький державний педагогічний інститут, якому присвоєно ім'я Лесі Українки (1952), створено Волинський державний університет ім. Лесі Українки (1993), якому наданий статус національного (2007) та сучасну назву (2012). В його структурі функціонує 14 факультетів (біологічний; географічний; економіки та управління; іноземної філології; інформаційних систем, фізики та математики; культури і мистецтв; історії, політології та національної безпеки; міжнародних відносин; педагогічної освіти та соціальної роботи; психології та соціології; фізичної культури, спорту та здоров'я; філології та журналістики; хімічний; юридичний); навчається понад 9 тис. студентів і слухачів.

4. Дніпропетровська область, місто Дніпро. Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» – державний багатогалузевий вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, найстаріший заклад вищої освіти в місті і перший заклад вищої гірничої освіти України. Заснований як Катеринославське вище гірниче училище (1899), інститут (1912), академія (1993), статус національної (1997), статус університету (2002) і сучасна назва (2017). У структурі 5 інститутів (економіки, електроенергетики, гірничий, заочної освіти, безперервної освіти), 9 факультетів (будівництва, геологорозвідувальний, гірничий, електротехнічний, інформаційних технологій, менеджменту, механіко-машинобудівний, фінансово-економічний, юридичний), освіту здобувають до 20 тис. студентів.

5. Донецька область, місто Донецьк. Донецький національний університет – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований в Донецьку як Сталінський педагогічний інститут (1937), державний університет (з 1965), статус національного (2000). До складу університету входять 13 факультетів (біологічний, додаткової і професійної освіти, економічний, іноземних мов, історичний, математики та інформаційних технологій, міжнародний, обліково-фінансовий, спеціалізований, фізико-технічний, філологічний, хімічний, юридичний); освіту здобувають понад 15 тис. студентів. Через військовий конфлікт на Донбасі (2014) частина університету переведено до Вінниці, де Донецький національний університет отримав ім'я **Василя Стуса** (2016) і включає 9 факультетів (біологічний, економічний, іноземних мов, історичний, математичний, фізико-технічний, філологічний, хімічний, юридичний).

6. Житомирська область, місто Житомир. Поліський національний університет – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований на базі Ново-Чорториської сільськогосподарської школи як Волинський агрономічний технікум (1922), переведений до Житомира та об'єднаний з технікумом землевпорядкування (1929), реорганізований на Житомирський сільськогосподарський інститут технічних культур (1930), Житомирський сільськогосподарський інститут (1935), Державну агроєкологічну академію (1994), університет (2001), Житомирський національний агроєкологічний університет (2008) та Поліський національний університет (2020). В структурі університету інститути регіональних екологічних проблем та післядипломної освіти, 8 факультетів (агрономічний, технологічний, ветеринарної медицини, інженерії та енергетики, екології і права, лісового господарства, обліку та фінансів, економіки та менеджменту); дослідні господарства; бл. 2,5 тис. студентів.

7. Закарпатська область, місто Ужгород. Ужгородський національний університет – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, найпотужніший осередок освіти і науки в Закарпатті, заснований (1945) в Ужгороді як державний університет, статус національного – від 2000. У структурі університету 20 факультетів (біологічний, географічний, інженерно-технічний, історії та міжнародних відносин, математичний, медичний, медичний №2, стоматологічний, економічний, здоров'я та фізичного виховання, інформаційних технологій, післядипломної освіти та доуніверситетської підготовки, суспільних наук, іноземної філології, туризму та міжнародних комунікацій, фізичний, філологічний, міжнародних економічних відносин, хімічний, юридичний), де освіту здобувають понад 13,6 тис. студентів.

8. Запорізька область, місто Мелітополь. Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Богдана Хмельницького – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1923) як Вищі педагогічні курси, Інститут соціального виховання (1930), Мелітопольський державний педагогічний інститут (1933), статус університету (2000), надано ім'я *Богдана Хмельницького* (2009). У структурі університету 4 факультети (природничо-географічний; інформатики, математики та економіки; хіміко-біологічний, філологічний), навчально-науковий інститут соціально-педагогічної та мистецької освіти, науково-дослідний інститут біорізноманіття наземних і водних екосистем; освіту здобувають бл. 5 тис. студентів.

9. Івано-Франківська область, місто Івано-Франківськ. Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1940) в Станіславі (Івано-Франківськ) як учительський інститут, згодом педагогічний інститут, перетворений на університет (1992), статус національного і сучасна назва – від 2002. У структурі університету 11 факультетів (історії, політології і міжнародних відносин; природничих наук; туризму; філології; педагогічний; філософський; математики та інформатики; іноземних мов; фізико-технічний; економічний; фізичного виховання і спорту) та 4 інститути (навчально-науковий юридичний інститут, навчально-науковий інститут мистецтв, інститут післядипломної освіти та довузівської підготовки, Коломийський навчально-науковий інститут); навчається бл. 19 тис. студентів.

10. Кіровоградська область, місто Кропивницький. Центральноукраїнський національний технічний університет – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований як вечірній робітничий індустріальний інститут сільськогосподарського машинобудування (1929), Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування (1967), Кіровоградський державний технічний університет (1998); статус національного (2004), сучасна назва (2016). В структурі технічного університету 7 факультетів (сільськогосподарського машинобудування, механіко-технологічний, проектування та експлуатації машин, автоматики та енергетики, обліку та фінансів, економіки та менеджменту, підготовки спеціалістів для зарубіжних країн).

11. Луганська область, місто Луганськ. Східноукраїнський (Луганський) національний університет ім. Володимира Даля – державний вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, створений (1993) на базі Луганського машинобудівного інституту та кількох навчальних закладів регіону як Східноукраїнський державний університет; статус національного з 2000; ім'я Володимира Даля (2001). У структурі університету 4 факультети (природничих наук, комп'ютерних систем та інформаційних технологій, філології та масових комунікацій, електротехнічних систем) та 6 інститутів (цивільного захисту, технологій та інженерної механіки, транспорту і логістики, філософії і соціально-політичних наук, юриспруденції та міжнародного права, додаткової професійної освіти і дистанційного навчання). Через військовий конфлікт на Донбасі (2014) частина університету переведено до Северодонецька.

12. Львівська область, місто Львів. Львівський національний університет ім. Івана Франка – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, один із найстаріших університетів України, що є спадкоємцем єзуїтських колегіуму (1608–1661) та академії (1661–1773), університету Йосифа II (1784–1805), Львівського ліцею (1805–1817), університету Франца I (1817–1918), Львівського університету Яна Казимира (1919–1939) та Львівського державного університету (1939–1999); надане ім'я *Івана Франка* (1940); статус національного (1999). У нинішній структурі університету 19 факультетів (біологічний, географічний, геологічний, економічний, електроніки та комп'ютерних технологій, журналістики, іноземних мов, історичний, культури і мистецтв, міжнародних відносин, механіко-математичний, педагогічної освіти, прикладної математики та інформатики, управління фінансами та бізнесу, фізичний, філологічний, філософський, хімічний, юридичний); освіту здобувають бл. 20 тис. студентів.

13. Миколаївська область, місто Миколаїв. Миколаївський національний університет ім. Василя Олександровича Сухомлинського – найстарший вищий навчальний заклад IV рівня акредитації в Миколаєві, заснований (1913) як Учительський інститут, Миколаївський інститут народної освіти (1920–1930), інститут соціального виховання (1931–1933), Миколаївський державний педагогічний інститут (1933–1999), перетворений на університет (2002); надане ім'я *В.О. Сухомлинського* (2003) та статус національного (2010). У структурі університету 8 факультетів (біологічний, економічний, іноземної філології, механіко-математичний, педагогіки та психології, початкової та дошкільної освіти, фізичної культури та спорту, філологічний), навчально-науковий інститут історії, політології та права. Освіту здобувають бл. 6 тис. студентів.

14. Одеська область, місто Одеса. Одеський національний університет ім. Іллі Ілліча Мечникова – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований на базі Рішельєвського ліцею (1865) в Одесі як Імператорський Новоросійський університет (найстарший на півдні України). Університет розформований (1920), а на його базі створені фізико-математичний та соціально-гуманітарний інститути; Одеський державний університет відновлений (1933) на основі Одеського фізико-хіміко-математичного інституту, йому надане ім'я *І.І. Мечникова* (1945); нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (1965); статус національного і сучасна назва (1998). У структурі університету 11 факультетів (біологічний; геолого-географічний; історії та філософії; журналістики, реклами та видавничої справи; економіко-правовий; математики, фізики та інформаційних технологій; міжнародних відносин, політології та соціології; психології та соціальної роботи; романо-германської філології; філологічний; хімічний).

15. Полтавська область, місто Полтава. Полтавський національний педагогічний університет ім. Володимира Галактіоновича Короленка – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1914) в Полтаві відповідно до Імператорського указу як учительський інститут, перетворений на педагогічний (1919), народної освіти (1921), соціального виховання (1930), педагогічний (1933); присвоєно ім'я *В.Г. Короленка* (1949); перетворено на Полтавський державний педагогічний університет (1999) та надано статус національного (2009). В 4-х навчальних корпусах університету на 7-и факультетах (історичному, природничому, філології та журналістики, фізико-математичному, психолого-педагогічному, технологій та дизайну, фізичного виховання) навчаються бл. 8,5 тис. студентів.

16. Рівненська область, місто Острог. Національний університет «Острозька академія» – державний вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, створений (1994) в Острозі Рівненської обл. з метою відродження Острозької академії (1576–1636) – найстарішої науково-освітньої установи Острозької слов'яно-греко-латинської школи, заснованої (1576) на українських землях князем *Костянтином-Василем Острозьким* (1526–1608). Університет діє в історичних приміщеннях колишнього монастиря капучинів (1775–1832), жіночого училища ім. графа Дмитра Блудова (1865–1922) та новозбудованих спорудах; статус національного і сучасна назва (2000). У структурі університету 5 факультетів (гуманітарний, романо-германських мов, економічний, політико-інформаційного менеджменту, міжнародних відносин) та 3 інститути (довузівського, заочного та дистанційного навчання; дослідження української діаспори; практичної психології та психотерапії).

17. Сумська область, місто Суми. Сумський державний університет – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1948) в Сумах як навчально-консультаційний пункт заочного політехнічного інституту, філія Харківського політехнічного інституту (1966), фізико-технологічний інститут (1990) та університет – від 1993. У структурі університету 3 інститути (медичний, Конотопський та Шосткинський), 3 навчально-наукові інститути (фінансів, економіки та менеджменту імені О. Балацького; бізнес-технологій; права), 9 факультетів (іноземної філології та соціальних комунікацій, технічних систем та енергоефективних технологій, електроніки та інформаційних технологій), 3 центри освіти (заочної, дистанційної та вечірньої форм навчання; післядипломної освіти; лінгвістичний навчально-методичний) і 2 департаменти (міжнародної освіти та довузівської підготовки); навчається бл. 14 тис. студентів.

18. Тернопільська область, місто Тернопіль. Тернопільський державний медичний університет ім. Івана Яковича Горбачевського – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1957) в Тернополі відповідно до постанови уряду Української РСР як медичний інститут; присвоєно ім'я *І.Я. Горбачевського* (1992); перетворено на медичну академію (1997), реорганізовано на університет з сучасною назвою (2004). На 4-х факультетах (медичному, фармацевтичному, стоматологічному, іноземних студентів) та в 6-и навчально-наукових інститутах (морфології; медико-біологічних проблем; фармакології, гігієни та медичної біохімії ім. М.П. Скакуна; моделювання та аналізу патологічних процесів; медсестринства; післядипломної освіти) освіту здобувають понад 6 тис. студентів (третина – іноземці).

19. Харківська область, місто Харків. Харківський національний університет ім. Василя Назаровича Каразіна – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, один з найстаріших університетів Східної Європи, другий за віком в сучасній Україні (після Львівського) та п'ятий університет Російської імперії. Заснований (1805) як Імператорський університет; називався – Вільна академія теоретичних знань (1920–1921), Харківський інститут народної освіти (1921–1932), Харківський державний університет ім. О.М. Горького (1932–1990-ті); надано статус національного та ім'я засновника *В.Н. Каразіна* (1999). На 20-и факультетах (біологічний; географії, геології, рекреації і туризму; екологічний; економічний; іноземних мов; історичний; комп'ютерних наук; медичний; математики і інформатики; міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу; психології; радіофізики, біомедичної електроніки та комп'ютерних систем; соціологічний; фізико-енергетичний; фізико-технічний; фізичний; філологічний; філософський; хімічний; юридичний) університету освіту здобувають бл. 15 тис. студентів.

20. Херсонська область, місто Херсон. Херсонська державна морська академія – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1834) в Херсоні за царським Указом як училище торговельного мореплавства; згодом – Морехідні класи II розряду (1872), Морехідне училище малого плавання (1903), Херсонське морехідне училище далекого плавання (1905), робочий технікум водного транспорту (1920), Морехідне училище Міністерства морського флоту СРСР (1944), нагороджене орденом Дружби народів (1984), реорганізоване на морський коледж (1996); державний морський інститут (2007), сучасний статус і назва (2011). Учбовий заклад носив ім'я Імператора *Олександра II* (1872–1917) та лейтенанта *П.П. Шмідта* (1970–1996). У структурі академії факультети судноводіння і енергетики суден, заочної форми навчання, морський коледж і професійно-морський ліцей; освіту здобувають бл. 8,5 тис. курсантів, студентів та учнів.

21. Хмельницька область, місто Кам'янець-Подільський. Кам'янець-Подільський національний університет ім. Івана Огієнка – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований в Кам'янці-Подільському (1918), інститут народної освіти (1921), інститут соціального виховання (1930), педагогічний інститут (1948), який носив ім'я (1968–1997) академіка *В.П. Затонського*; університет (1997); статус національного, ім'я *І.І. Огієнка* (митрополита *Іларіона*) і сучасна назва (2008). Університет розміщено в 12-и навчально-лабораторних корпусах, в його структурі 10 факультетів (історичний, фізико-математичний, економічний, української філології та журналістики, іноземної філології, фізичної культури, педагогічний, природничий, корекційної та соціальної педагогіки і психології, військової підготовки), 11 науково-дослідних центрів, військовий коледж сержантського складу тощо; освіту здобувають до 8 тис. студентів.

22. Черкаська область, місто Черкаси. Черкаський національний університет ім. Богдана Хмельницького – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1921) як Черкаський інститут народної освіти, педагогічний інститут (1933); надано статус університету та ім'я *Б. Хмельницького* (1995), статус національного (2003). До складу університету входять 8 навчально-наукових інститутів (іноземних мов; історії і філософії; економіки і права; педагогічної освіти, соціальної роботи і мистецтва; природничих наук; фізичної культури, спорту і здоров'я; української філології та соціальних комунікацій; фізики, математики та комп'ютерно-інформаційних систем) та 2 факультети (психологічний; обчислювальної техніки, інформаційних та управляючих систем), освіту здобувають понад 6 тис. студентів.

23. Чернівецька область, місто Чернівці. Буковинський державний медичний університет – створено (1944) в Чернівцях на базі 2-го Київського державного медичного інституту (1931–1944). Багатопрофільний навчальний заклад IV рівня акредитації Міністерства охорони здоров'я України та один із найбільших в регіоні – понад 5 тис. студентів (близько третини – іноземці), до 1400 співробітників. Попередні назви і статус: Чернівецький державний медичний інститут (1944–1997), Буковинська державна медична академія (1997–2005). У Структурі університету 7 факультетів (медичний №1, медичний №2, медичний №3, медичний №4, стоматологічний, фармацевтичний, післядипломної освіти), медичний ліцей, Чернівецький, Вашківський та Новоселицький медичні коледжі, підготовче відділення для іноземних студентів.

24. Чернігівська область, місто Чернігів. Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Тараса Григоровича Шевченка – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1916) як Учительський інститут, педагогічний інститут (1954) та Чернігівський державний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка (1998); статус національного (2010) та сучасна назва (2017), що затверджує його правонаступником Чернігівського колегіуму (утвореного в 1700) зі збереженням національного статусу. У структурі університету 7 факультетів (фізико-математичний, технологічний, фізичного виховання, початкового навчання, філологічний, хімічно-біологічний, психолого-педагогічний) та навчально-науковий інститут історії, етнології та правознавства ім. О.М. Лазаревського, де здобувають освіту бл. 5 тис. студентів.

25. Автономна Республіка Крим, місто Сімферополь. Таврійський національний університет ім. Володимира Івановича Вернадського – вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, заснований (1918) в Сімферополі як Таврійський університет, Кримський університет ім. М.В. Фрунзе (1921), Кримський державний педагогічний інститут ім. М.В. Фрунзе (1925–1972), Сімферопольський державний університет ім. М.В. Фрунзе (1972–1999); сучасний статус і назва (1999). До втрати контролю над Автономною Республікою Крим (2014) у структурі університету було 16 факультетів, а освіту здобували понад 12 тис. студентів. Нині Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського перебуває у Києві, в його структурі 4 навчально-наукових інститути (управління, економіки та природокористування; гуманітарний; філології та журналістики; муніципального управління та міського господарства), де навчаються до 4 тис. студентів. На базі Таврійського національного університету ім. В.І. Вернадського в Сімферополі створено (2014) Кримський федеральний університет ім. В.І. Вернадського – російський федеральний університет, найбільший вищий навчальний заклад Кримського півострова.